

[Stinus.]

minister, der specielt skal tage sig af forureningsspørgsmål. Beklageligt ville det i hvert fald være, om staten, her DSB, om ikke netop skulle gå i spidsen på forureningsområdet, så dog følge i samme uheldige spor, som allerede er lagt af mange supermarkeder og andre større forretninger, hvor kunderne konstant er udsat for en sådan „musikalsk“ støjforurening.

Forretningernes kunder har dog den fordel, at de kan søge anden forretning, hvis de ikke synes om musikken. DSBs kunder vil ikke være så heldigt stillet. De vil være tvangsindlagt.

Stinus: Jeg har allerede skriftligt begrundet mit spørgsmål til ministeren for offentlige arbejder og for forureningsbekæmpelse. Her skal jeg kun tilføje, at jeg siden fremsættelsen af mit spørgsmål har modtaget et overordentlig stort antal henvendelser: skriftlige, telefoniske og spontane direkte henvendelser, der for mig klart bekræfter berettigelsen af mit spørgsmål. For god ordens skyld skal jeg tilføje, at samtlige, der har henvendt sig til mig, har erklæret sig enige i mit synspunkt. Jeg indser meget vel, at det kan være ubehageligt for trafikministeren, der også er DSBs minister, at afvise noget, der i hvert fald er om ikke en god, så dog en ny idé. Til gengæld håber jeg, at forureningsbekæmpelsesministeren har så megen styrke over for trafikministeren, at han kan forhindre gennemførelsen af planerne om baggrundsmusik eller baggrundsstøj, som det bliver, både i tog og på færger.

Ministeren har ved flere lejligheder vist interesse også for støjforureningsproblemerne. Dette er støjforurening, og støjforurening af enhver art er et voksende problem. Det viser bl. a. det stadig accelererende antal høreskader desværre med al ønskelig tydelighed.

Ministeren for offentlige arbejder og for forureningsbekæmpelse (Kampmann): Ved DSB arbejdes der intensivt med en forbedring af komfort og service for at gøre togrejser så attraktive som muligt. Alle områder, der er mærkbare og synlige for publikum, tages op til drøftelse; bl. a. har spørgs-

målet om at bringe musik og nyheder i tog og på færger været oppe til diskussion.

Resultatet heraf blev imidlertid, at det måtte konstateres, at selv om mange passagerer ville hilse musik og nyheder velkommen, var der også mange, der helst ville være fri. Derfor bliver der efter mit skøn foreløbig andre og mere vigtige serviceopgaver at tage op. Der kommer altså hverken musik, radioavis eller andet i tog og færger, og herved har vi vel også løst det forureningsmæssige aspekt i sagen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Edele Kruchow* til ministeren for forureningsbekæmpelse:

„Hvad kan ministeren oplyse om den i dagspressen påståede arsenikforgiftning af Østersøen, der i løbet af få år forventes at kunne dræbe alt liv i dette hav?“

Skriftlig begrundelse.

Som begrundelse for spørgsmålet anføres de mange rygter, der har været i omløb om den voksende forurening af Østersøen. De sidste alvorlige påstande er fremkommet i Roskilde Tidende for den 23. oktober 1971, hvor det hævdes, at arsenikken er ned-sænket i svære betonklodser, hvis opløsning skulle være nært forestående. Af hensyn til den offentlige mening må det være af betydning, at bl. a. disse oplysninger enten afkræftes eller bekræftes fra ansvarligt hold.

Ministeren for forureningsbekæmpelse (Kampmann): Jeg vil godt straks sige i anledning af det rejste spørgsmål, at der ikke over for mig, bortset fra de omhandlede avisartikler, foreligger oplysninger, der kan tyde på en akut fare — jeg understreger akut fare — for en mere eller mindre dramatisk arsenikforgiftning af Østersøen.

Fra videnskabsmændene ved Danmarks fiskeri- og havundersøgelser, der har beskæftiget sig med spørgsmålene om Østersøens forurening, er de eneste officielle oplysninger om tilstedeværelsen af udkastet arsenik i Den botniske Bugt indeholdt i en rapport om forurening i Østersøen, der er udarbejdet i februar 1970 af en særlig arbejdsgruppe, nedsat af Det internationale Havundersøgelseråd.